

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 43 PŽ-3870/2017-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Marina Veljak, u pravnoj stvari tužitelja POMORSKO ŠPORTSKO DRUŠTVO ZENTA, Split, Cvjetna 1, OIB 46046204116, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika OPTIMA YACHT CHARTER d.o.o. iz Zagreba, Jurkovićeve 26, OIB 93158825151, kojeg zastupa punomoćnik Rino Petričić, odvjetnik u Splitu, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv dijela presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-472/2015 od 5. svibnja 2017., 6. kolovoza 2021.

presudio je

I. Djelomično se odbija tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-472/2015 od 5. svibnja 2017. u dijelu točke I. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju platiti iznos od 132.828,06 kn sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 7.468,56 kn od 1. svibnja 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. lipnja 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. srpnja 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. kolovoza 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. rujna 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. listopada 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. prosinca 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. siječnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. veljače 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. ožujka 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. travnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. svibnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. lipnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. srpnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. kolovoza 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. rujna 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. listopada 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. studenog 2015.

do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, od 1. kolovoza do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, od 1. siječnja do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05% godišnje, od 1. srpnja do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 1.

siječnja do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, od 1. srpnja do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje, od 1. siječnja do 30. lipnja 2018. po stopi od 7,09% godišnje, od 1. srpnja do 31. prosinca 2018. po stopi od 6,82% godišnje, od 1. siječnja do 30. lipnja 2019. po stopi od 6,54% godišnje, od 1. srpnja do 31. prosinca 2019. po stopi od 6,30% godišnje, od 1. siječnja do 30. lipnja 2020. po stopi od 6,11% godišnje, od 1. srpnja do 31. prosinca 2020. po stopi od 5,89% godišnje, od 1. siječnja do 30. lipnja 2021. po stopi od 5,75% godišnje, a nadalje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,

i u dijelu točke II. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju platiti parnični trošak u iznosu od 41.906,25 kn zajedno sa zateznom kamatom koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-472/2015 od 5. svibnja 2017. i odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu točke I. izreke kojim je tuženiku naloženo tužitelju platiti zatezne kamate koje teku:

- na iznos od 7.468,56 kn od 1. svibnja 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. lipnja 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. srpnja 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. kolovoza 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. rujna 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. listopada 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. prosinca 2014.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. siječnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. veljače 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. ožujka 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. travnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. svibnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. lipnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. srpnja 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. kolovoza 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. rujna 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. listopada 2015.,
- na iznos od 7.468,56 kn od 1. studenog 2015., pa sve do isplate,

po stopi većoj od kamatne stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-472/2015 od 5. svibnja 2017. Trgovački sud u Splitu u točki I. izreke naložio je tuženiku platiti tužitelju iznos od 132.828,06 kn uvećano za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu po stopi koja se određuje

uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u točki II. izreke naknaditi mu parnični trošak u iznosu od 41.906,25 kn s kamatama, sve u roku od osam dana, dok je njegov zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 2.343,75 kn odbijen.

2. Tužitelj koristi športsku lučicu Zenta kao luku posebne namjene, temeljem Ugovora o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene br. 20-15a/98, kojim mu je bila dodijeljena koncesija na pomorskom dobru, koja mu je istekla 30. lipnja 2014., ali ju je on nastavio koristiti i njome upravljati, plaćati u korist Državnog proračuna naknadu za korištenje pomorskog dobra, i to kako fiksni tako i varijabilni dio, s tim da je prije isteka koncesije Vladi Republike Hrvatske podnio zahtjev za produženje koncesije kojem je priložio svu potrebnu dokumentaciju.

Prema tužiteljevim navodima u razdoblju od 1. travnja 2014. do 30. listopada 2015. dva su tuženikova plovila neovlašteno, bez ikakvog pravnog osnova, na privezištu Zenta koristila vez, pa tužitelj predlaže presudom obvezati tuženika da tužitelju plati naknadu za korištenje tog veza.

Tuženik se usprotivio i osnovi i visini tužbenog zahtjeva, ustvrdivši da nije vlasnik brodice 200-RV (tip CRANCHI 33 dužine 10,05 m), da je tužitelju 30. lipnja 2014. istekla koncesija te konačno, da je utuženo potraživanja u cijelosti podmirio društvu Sat jahte d.o.o. s kojim je 4. ožujka 2014. bio sklopio Ugovor o smještaju navedenih plovila jer nije znao da tužitelj i to društvo nisu produžili Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji.

Prvostupanjski sud smatra da tužitelj i nakon isteka koncesije ima pravo koristiti lučicu Zenta i njome upravljati jer bi se u protivnom stvorilo stanje svojevrsnog bezvlađa u kojem nitko ne bi bio odgovoran ni za što. Tužitelj je prije isteka koncesije podnio zahtjev Vladi Republike Hrvatske za produženje koncesije, koja mu je naložila izmjeru svih parcela i njihovo usklađenje s detaljnim planom, koje je tužitelj Vladi dostavio, a nastavio je plaćati i naknadu za korištenje pomorskog dobra. Sud je ocijenio da se u konkretnom slučaju radi o svojevrsnom poslovodstvu bez naloga reguliranom odredbom članka 1121. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) kojom je propisano da se obavljanju tuđeg posla bez naloga ili ovlaštenja može pristupiti samo ako posao ne trpi odgađanje te predstoji šteta ili propuštanje očite koristi, a budući da je tuženik koristio vez, tužitelj, koji se koristi lučicom, njome upravlja i održava je, ima pravo od tuženika potraživati naknadu za vez.

Na temelju tužiteljevog Cjenika usluga kojeg je dostavio u spis prvostupanjski sud je utvrdio da je utužena naknada obračunata pravilno, i to čak u manjem iznosu.

3. Protiv navedene presude žali se tuženik zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Tuženik smatra da je počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) zbog toga što je punomoć za zastupanje u ovom postupku dao tajnik društva Vlado Bužančić koji nije za to ovlašten, te apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer je izreka presude suprotna obrazloženju i dokazima u spisu, a sud nije odgovorio na sve tuženikove prigovore zbog čega je nerazumljiva. Sud nije obrazložio o kakvoj bi se šteti iz članka 1121. ZOO-a radilo kad je tuženik uredno podmirio račune pravnoj osobi koja mu je račune izdala, a koja je neprijeporno državnom proračunu upravo za taj period uplatila koncesiju, o čemu svjedoči iskaz svjedoka Joška Kuzmanića, bivšeg direktora društva Sat jahte d.o.o. i rješenje Carine. Tuženik navodi da je bio u ugovornom odnosu s društvom Sat jahte d.o.o. o pružanju usluge veza sve dok je trajala tužiteljeva koncesija, odnosno po istom Ugovoru je nastavio pružati usluge do izbora novog koncesionara, na čiji se natječaj i sam prijavio te navodi da je platio koncesiju u Državni proračun za 2014. i 2015. godinu odnosno upravo za period u kojem je tužitelj tuženiku izdao sporne račune. Ističe da nije znao da se tužitelj i društvo Sat jahte d.o.o. spore oko dobivanja koncesije, sve dok 12. svibnja 2015. nije dobio dopis od tužiteljevog odvjetnika te je nakon toga zbog onemogućavanja vezivanja brodova napustio marinu i s brodovima otišao u lučicu hotela Lav. Predlaže tužbu odbaciti, podredno tužbeni zahtjev odbiti i tuženiku dosuditi parnični trošak. Zahtjeva naknadu troška žalbe u iznosu od 3.125,00 kn.

4. Nakon što je pobijanu presudu ispitao na temelju odredbe članka 365. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je tuženikova žalba djelomično osnovana, u dijelu koji se odnosi na sporedno potraživanje-kamate, ali ne iz razloga koje navodi tuženik, a u odnosu na glavno potraživanje i djelomično u odnosu na kamate, pobijana presuda je pravilna i u skladu sa zakonom.

5. Neosnovano tuženik smatra da je počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 8. ZPP-a zbog toga što je punomoć za zastupanje u ovom postupku dao tajnik društva Vlado Bužančić koji nije za to ovlašten. Naime, na tu se povredu može osnovano pozvati samo stranka koje se ti nedostaci tiču (članak 354. stavak 3. ZPP-a).

6. Suprotno navodu tuženika, izreka pobijane presude nije protivna njenom obrazloženju ni dokazima u spisu, za svoju odluku sud je iznio valjane i detaljne razloge, a zaključke o odlučnim činjenicama je utemeljio na rezultatima izvedenih dokaza te ih ovaj sud u cijelosti prihvaća. Presuda je jasna, razumljiva i može se ispitati te tuženik neosnovano smatra da je njenim donošenjem prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

7. Tuženik neosnovano navodi i da sud nije obrazložio o kakvoj bi se šteti iz članka 1121. ZOO-a radilo kad je tuženik uredno podmirio račune pravnoj osobi koja

mu je račune izdala, a koja je neprijeporno državnom proračunu upravo za taj period uplatila koncesiju, o čemu svjedoči iskaz svjedoka Joška Kuzmanića, bivšeg direktora društva Sat jahte d.o.o. i rješenje Carine.

Prvostupanjski sud je u obrazloženju, u vezi primjene instituta posloводства bez naloga, odgovorio upravo na pitanje koje u žalbi postavlja tuženik tvrdeći da sud na to pitanje nije odgovorio. U obrazloženju se naime navodi da se u konkretnom slučaju postavlja pitanje što bi se desilo da je tužitelj prestao upravljati pomorskim dobrom nakon isteka koncesije. Sud smatra da bi se stvorilo stanje svojevrnog bezvlađa u kojem nitko ne bi bio odgovoran ni za što. To bi značilo da nitko ne održava lučicu, da svatko može koristiti vez koji želi, da ga nitko ne mora održavati ni plaćati, da bilo tko može neometano otuđiti stvari iz lučice. Stoga je upravo takvo posloводство bez naloga koje se i dogodilo bilo potrebno da bi se spriječila potencijalna šteta do koje bi došlo bez takvog upravljanja.

Nema dokaza o tome da je u spornom razdoblju od 1. travnja 2014. do 30. listopada 2015. itko drugi bio ovlaštenik koncesije u toj lučici.

Svoju tvrdnju da je društvo Sat jahte d.o.o. kojem je tuženik navodno uplatio naknadu za vez, za to razdoblje u Državni proračun platio koncesijsku naknadu, osim što ni teoretski ne može biti istinita jer tuženik ne tvrdi da je društvo Sat jahte d.o.o. tada bilo ovlaštenik koncesije, nije to ni pokušao dokazati, a to ne proizlazi ni iz dokaza u spisu. Neuvjerljivost ove tuženikove tvrdnje naročito proizlazi iz činjenice da tuženik tvrdi da je dokaz tome rješenje Carine, a iz iskaza svjedoka Joška Kuzmanića, bivšeg direktora društva Sat jahte d.o.o. jasno proizlazi da društvo Sat jahte nije imalo koncesiju za korištenje športske lučice Zenta nego je s tužiteljem kao koncesionarom 29. ožujka 2013. sklopilo Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji.

Predmetnim ugovorom tužitelj je tom društvu omogućio pružanje i naplaćivanje usluga jahtama i brodicama privezanim na zapadnom lukobranu koji graniči s južnim rubom bazena POŠK, ali ne i naplaćivanje naknade za vez. Ugovoreno je da će se Sat jahte d.o.o. angažirati u animiranju pravnih i fizičkih osoba da se učlane u neki od udruženih klubova u PŠD Zenta, te im u ime PŠD Zenta ponuditi slobodne vezove kao članovima društva i osigurati pravodobnu naplatu od vlasnika brodova i brodica (članak 7. Ugovora). Spomenuti Ugovor vrijedio je od 1. travnja 2013. do 31. ožujka 2014., a istekao je 1. travnja 2014.

Ugovor između tužitelja i društva Sat jahte d.o.o. bio je sklopljen za razdoblje od 1. travnja 2013. do 31. ožujka 2014., a istekao je 1. travnja 2014., što znači da društvo Sat jahte d.o.o. nije moglo nakon 1. travnja 2014. ni na koji način vršiti usluge na zapadnom dijelu lukobrana lučice Zenta. Stoga ni nije mogao osiguravati pravodobnu naplatu od vlasnika privezanih brodova i brodica kako je bilo ugovoreno u članku 7. stavka 2. tog Ugovora.

8. Prema odredbi članka 11. Statuta Pomorskog športskog društva „Zenta“-Split (dalje Društvo) od 13. prosinca 2007. radi stjecanja financijskih sredstava za obavljanje svojih djelatnosti Društvo pruža usluge domaćim i stranim nautičarima u pogledu smještaja, osiguranja zimovališta i održavanja plovila, usluge s područja

podmorskih aktivnosti, usluge trening-gostovanja domaćih i stranih športskih udruga, u skladu s posebnim propisima.

9. Nije sporno da je tuženik kao posjednik plovila koristio vez za plovilo 200-RV (tip CRANCHI 33 dužine 10,05 m) i za plovilo SASSY (tip Princess 62, dužine 18,90 m) u lučici Zenta. Naime tuženik sam u žalbi izričito navodi da je, nakon što mu je tužitelj onemogućio daljnje vezivanje tih brodova, napustio marinu i s brodovima otišao u lučicu hotela Lav, a nije osporio tužiteljevu tvrdnju da plovilo 200-RV, za koje ističe da mu nije vlasnik, iznajmljuje putem svoje internet stranice, što ga također obvezuje na plaćanje veza bez obzira što nije stvarni nego samo ekonomski vlasnik plovila odnosno pomorski poduzetnik, brodar, koji odgovara za obveze koje nastaju u vezi s plovidbom i iskorištavanjem broda (članak 385. Pomorskog zakonika-„Narodne novine“ broj: 181/04, 76/07, 146/08, 161/11, 56/13 i 26/15; dalje: PZ), dakle i za ugovorne i za izvanugovorne obveze broda.

10. Odlučujući o tužiteljevom zahtjevu sud je glede glavnog duga potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, utvrdio je sve odlučne činjenice i primijenivši odredbu članka 1121. ZOO-a na obveze nastale nakon 30. lipnja 2014., kad je tužitelj prestao biti koncesionar, pravilno je primijenio materijalno pravo. U razdoblju do 30. lipnja 2014. tužiteljeva aktivna legitimacija se temelji na Ugovoru o davanju na uporabu i korištenje luke posebne namjene – športske luke Zenta broj 20-15a/98 od 3. kolovoza 1998. To međutim nije od utjecaja jer je i pravilnom primjenom materijalnog prava o tužbenom zahtjevu trebalo odlučiti jednako.

11. Dosuđujući zatezne kamate prvostupanjski sud je djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo dosudivši zatezne kamate kao da se radi o odnosu iz trgovačkog ugovora, a ne o poslovodstvu bez naloga koje spada u kategoriju ostalih odnosa, pa je u dijelu kojim su na glavni dug dosuđene zatezne kamate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena pobijana presuda potvrđena, a u dijelu kojim je dosuđena kamatna stopa uvećana za preko tri postotna poena je preinačena tako da je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbijen kao neosnovan, sve sukladno odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a.

12. Odluka o parničnom trošku je obrazložena, pravilna i u skladu sa zakonom, a tuženik u odnosu na nju nije iznio nikakve prigovore, osim što smatra da je trebao uspjeti u sporu.

13. Slijedom iznijetog, na temelju članka 368. stavaka 1. i 2. ZPP-a tuženikova žalba je odbijena kao neosnovana i pobijana presuda djelomično potvrđena, a primjenom članka 373. točke 3. ZPP-a djelomično preinačena.

Zagreb, 6. kolovoza 2021.

Sudac
Marina Veljak

Broj zapisa: **eb2fe-70f9e**

Kontrolni broj: **02e22-3cba8-255fb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARINA VELJAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.